

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

11. februar 2018

NEDELJA	6. MED LETOM – DAN ČEŠČENJA SV. REŠNJEGA TELESA
11.02.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 10h za +Jožefa Krajnc, obl.</i> <i>ob 17h za rajne starše Žagar in Guček</i>
Ponedeljek	Feliks
12.02.	<i>ob 18h za +Gustija in Ivanko Brežnik</i>
Torek	Jordan Saški
13.02.	<i>ob 7h za +Ano Kos</i>
Sreda	PEPELNICA – začetek postnega časa
14.02.	<i>ob 18h za +Jožeta Flukš (pri maši pepeljenje)</i>
Četrtek	Klavdij
15.02.	<i>ob 18h na Pernovem za +Barico Jug</i>
Petek	Onezim
16.02.	<i>ob 18h za rajne Johanove, obl.</i> <i>- po maši križev pot</i>
Sobota	Silvin
17.02.	<i>ob 11h (!) za rajne Tomanove iz Zavrha in Vinka Zdolšek</i>
NEDELJA	1. POSTNA
18.02.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Justino in Jožeta Veber, obl.,</i> <i>ter Janeza Pohole</i> <i>ob 10h za +Alojzijo Novak, obl.</i>

OB 6. NEDELJI MED LETOM

K njemu je prišel
gobavec in ga
na kolenih prosil:
»Če hočeš,
me moreš očistiti.«
Zasmilil se mu je,
iztegnil je roko,
se ga dotaknil in mu rekel:
»Hočem, bodi očiščen!«
Gobe so takoj izginile
in bil je očiščen.

(Mr 1,40–42)

Mr 1,40–45

GLEJ, DA NIKOMUR NE POVEŠ

Jezus si je prizadeval, da bi se o njem čim manj govorilo. Videti je bilo, kot bi menil, da bo njegova popularnost pravzaprav zaviralni moment za tisto, kar je hotel doseči.

Duhovnik Abbe Pierre je takrat, ko so ga časnikarji proglasili za slavnega moža, vzkliknil takole: »Zdaj me pa imajo! S tem ko so me napravili za zvezdnika, so me v resnici uničili!« Tako si Jezus ni mogel dovoliti, da bi izgubljal čas s tem, da bi cenil ali pripisoval kak pomen dvoumni slavi, ki si navadno drzne popačiti oziroma kar naravnost izda ali zamegli resnični pomen Božjega delovanja.

Ko razmišljamo o tem evangeliju, se zdi, da nihče od Jezusovih sodobnikov ob njem ni odkril tistega, kar je Jezus v resnici predstavljal. On je zanje pač heroj, zelo ugleden čudodelnik, nikakor pa ne Sin, ki jih vodi k Očetu. Tako gledanje nanj diši po malikovanju ali oboževanju. Če bi se Jezus spustil v to, ne bi več iskal Božje slave, kot pravi Pavel v svojem pismu, ampak bi mu šlo za svoje osebne interese. Ob takšnem njegovem vedenju, kljub vsem njegovim čudovitim delom, ljudje seveda ne bi mogli, pa če bi jim še toliko govoril, odkriti Očeta. Jezus je moral ostati samo orodje, pot in cesta k Očetu, pa nič več. Pri vsem skupaj je Jezus zares zelo tvegal, da ga bodo Judje naredili za narodnega heroja. Če bi se to zgodilo, bi se avtomatično zaprl pred vsemi drugimi narodi. Vemo pa, da so bili prav tako kot Izrael vsi poklicani v Jezusovo Božje kraljestvo.

Priče smo torej zelo pomembnemu sporočilu. Jezus je ozdravil gobavca. Za gobavca je bila to osvoboditev vseh tesnob, globoke žalosti in sploh vseh posledic, ki so bile v zvezi s to boleznijo. Za vse njegove sodobnike in za nas same je to zgovorno znamenje o obnovljeni in očiščujoči navzočnosti Božjega kraljestva. Gobavec je praktično »prototip« za vse vernike, ki bodo v teku zgodovine okusili podobno milost osvobojenja pri krstu in še kakem drugem »znamenju«.

Po: T. Kompare